

**REGULAMENTUL (UE) 2020/2222 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 23 decembrie 2020**

**privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare având în vedere infrastructura
transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

după consultarea Comitetului Economic și Social European,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul de retragere”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului ⁽³⁾ și a intrat în vigoare la 1 februarie 2020. Perioada de tranziție menționată la articolul 126 din acordul de retragere, în cursul căreia dreptul Uniunii continuă să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în conformitate cu articolul 127 din acordul de retragere (denumită în continuare „perioada de tranziție”), se încheie la 31 decembrie 2020.
- (2) Articolul 10 din Tratatul dintre Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Republica Franceză privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii, semnat la Canterbury la 12 februarie 1986 (denumit în continuare „Tratatul de la Canterbury”), a instituit o comisie interguvernamentală pentru supravegherea tuturor aspectelor referitoare la construirea și exploatarea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii.
- (3) Până la încheierea perioadei de tranziție, comisia interguvernamentală este autoritatea națională de siguranță în înțelesul Directivei (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. În această calitate, comisia interguvernamentală aplică, în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii în integralitate, dispozițiile dreptului Uniunii care sunt relevante pentru siguranța feroviară și, în temeiul Directivei (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, pentru interoperabilitatea feroviară.
- (4) Cu excepția unor prevederi contrare, după încheierea perioadei de tranziție, dreptul Uniunii nu se va mai aplica acelei părți a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Regatului Unit, iar în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii care se află sub jurisdicția Franței, comisia interguvernamentală nu va mai fi o autoritate națională de siguranță în temeiul dreptului Uniunii. Autorizația de siguranță a gestionarului de

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 17 decembrie 2020 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 decembrie 2020.

⁽²⁾ Acord privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7).

⁽³⁾ Decizia (UE) 2020/135 a Consiliului din 30 ianuarie 2020 referitoare la încheierea Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2016/798 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind siguranța feroviară (JO L 138, 26.5.2016, p. 102).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO L 138, 26.5.2016, p. 44).

infrastructură al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii și certificatele de siguranță ale întreprinderilor feroviare care exploatează legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, emise de comisia interguvernamentală în temeiul articolului 11, respectiv al articolului 10 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, vor înceta să mai fie valabile de la 1 ianuarie 2021.

- (5) Prin Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, Franța a fost împuternicită să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional cu Regatul Unit referitor la aplicarea normelor de siguranță și interoperabilitate feroviară ale Uniunii în ceea ce privește legătura fixă pe sub Canalul Mânecii, pentru a menține un regim de siguranță unificat. Regulamentul (UE) 2020/1530 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ a modificat Directiva (UE) 2016/798 în ceea ce privește, printre altele, normele referitoare la autoritățile naționale de siguranță.
- (6) Pe baza Regulamentului (UE) 2020/1530 și sub rezerva unui acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531, încheiat în anumite condiții prevăzute în decizia menționată, comisia interguvernamentală avea să rămână autoritatea unică de siguranță pentru legătura fixă pe sub Canalul Mânecii în integralitate, constituind totodată, în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicția Franței, autoritatea națională de siguranță în înțelesul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798. Cu toate acestea, este puțin probabil că până la încheierea perioadei de tranziție va intra în vigoare un acord în sensul Deciziei (UE) 2020/1531.
- (7) În absența unui astfel de acord, începând cu 1 ianuarie 2021, comisia interguvernamentală nu va mai avea prerogativele de autoritate națională de siguranță în înțelesul articolului 3 punctul 7 din Directiva (UE) 2016/798, în ceea ce privește partea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicția Franței. Autorizațiile de siguranță și certificatele de siguranță emise de comisia interguvernamentală vor înceta să mai fie valabile. Autoritatea națională de siguranță franceză va deveni autoritatea națională de siguranță competentă pentru secțiunea legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii aflată sub jurisdicția Franței.
- (8) Având în vedere importanța economică pentru Uniune a legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii, este esențial ca această legătură să continue să funcționeze după 1 ianuarie 2021. În acest scop, autorizația de siguranță a gestionarului de infrastructură al legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii emisă de comisia interguvernamentală ar trebui să rămână valabilă pentru o perioadă maximă de două luni de la data aplicării prezentului regulament, ceea ce acordă suficient timp autorității naționale de siguranță franceze pentru a-i permite să emită propria autorizație de siguranță.
- (9) Licențele acordate în temeiul capitolului III din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾ întreprinderilor feroviare stabilite în Regatul Unit nu vor mai fi valabile după încheierea perioadei de tranziție. La 10 noiembrie 2020, în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2012/34/UE, Franța a notificat Comisiei intenția de a începe negocierile privind un acord transfrontalier cu Regatul Unit. Obiectivul unui astfel de acord ar fi să permită întreprinderilor feroviare înființate și care dețin o licență în Regatul Unit să utilizeze infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii până la stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun (Franța), fără a obține o licență în temeiul Directivei 2012/34/UE de la o autoritate de acordare a licențelor din Uniune.
- (10) Pentru a asigura conectivitatea între Uniune și Regatul Unit, este esențial ca întreprinderile feroviare înființate și care dețin o licență în Regatul Unit să continue să funcționeze. În acest scop, perioada de valabilitate a licențelor lor acordate de Regatul Unit în temeiul Directivei 2012/34/UE și a certificatelor lor de siguranță emise de comisia interguvernamentală ar trebui să fie prelungită cu o perioadă de nouă luni de la data aplicării prezentului

⁽⁶⁾ Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 164, 30.4.2004, p. 44).

⁽⁷⁾ Decizia (UE) 2020/1531 a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2020 de împuternicire a Franței să negocieze, să semneze și să încheie un acord internațional de completare a Tratatului dintre Franța și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind construirea și exploatarea de către concesionari privați a unei legături fixe pe sub Canalul Mânecii (JO L 352, 22.10.2020, p. 4).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2020/1530 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2020 de modificare a Directivei (UE) 2016/798 în ceea ce privește aplicarea normelor de siguranță și de interoperabilitate feroviară în cadrul legăturii fixe pe sub Canalul Mânecii (JO L 352, 22.10.2020, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

regulament, care acordă suficient timp statelor membre în cauză pentru a lua măsurile necesare pentru a asigura conectivitatea, în conformitate cu Directivele 2012/34/UE și (UE) 2016/798 și pe baza acordului în sensul Deciziei (UE) 2020/1531.

- (11) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește retragerea beneficiului conferit titularilor de autorizații, certificate și licențe în situațiile în care nu este asigurată respectarea cerințelor Uniunii. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾. Pentru adoptarea măsurilor respective ar trebui utilizată procedura de examinare, având în vedere impactul potențial al acestora asupra siguranței feroviare. Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (12) Având în vedere urgența determinată de încheierea perioadei de tranziție, se consideră oportun să se prevadă o excepție de la termenul de opt săptămâni menționat la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- (13) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume stabilirea unor măsuri provizorii privind anumite aspecte ale siguranței și conectivității feroviare în raport cu încheierea perioadei de tranziție, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (14) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență și să se aplice începând din ziua următoare datei încheierii perioadei de tranziție,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Având în vedere încheierea perioadei de tranziție menționate la articolul 126 din Acordul de retragere, prezentul regulament stabilește dispoziții specifice referitoare la anumite autorizații de siguranță și certificate de siguranță emise în temeiul Directivei 2004/49/CE și la anumite licențe ale întreprinderilor feroviare acordate în temeiul Directivei 2012/34/UE, menționate la alineatul (2).
- (2) Prezentul regulament se aplică următoarelor autorizații, certificate și licențe, care sunt valabile la 31 decembrie 2020:
 - (a) autorizațiilor de siguranță emise în temeiul articolului 11 din Directiva 2004/49/CE gestionarilor de infrastructură pentru gestionarea și exploatarea infrastructurii transfrontaliere care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii;
 - (b) certificatelor de siguranță emise în temeiul articolului 10 din Directiva 2004/49/CE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii;
 - (c) licențelor acordate în temeiul capitolului III din Directiva 2012/34/UE întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră care leagă Uniunea de Regatul Unit prin legătura fixă pe sub Canalul Mânecii.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

*Articolul 2***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile relevante din Directivele 2012/34/UE și (UE) 2016/798 și din actele delegate și actele de punere în aplicare adoptate în temeiul respectivelor directive și al Directivei 2004/49/CE.

*Articolul 3***Valabilitatea autorizațiilor de siguranță, a certificatelor de siguranță și a licențelor de operare**

- (1) Autorizațiile de siguranță menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) rămân valabile timp de două luni de la data aplicării prezentului regulament.
- (2) Certificatele de siguranță menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (b) rămân valabile timp de nouă luni de la data aplicării prezentului regulament. Acestea sunt valabile numai pentru circulația dinspre Regatul Unit până la stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun sau pentru plecarea din stația și terminalul respectiv către Regatul Unit.
- (3) Licențele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) rămân valabile timp de nouă luni de la data aplicării prezentului regulament. Prin derogare de la articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2012/34/UE, licențele respective sunt valabile numai pe teritoriul situat între stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun și Regatul Unit.

*Articolul 4***Norme și obligații privind autorizațiile de siguranță, certificatele de siguranță și licențele**

- (1) Autorizațiile de siguranță, certificatele de siguranță și licențele care intră sub incidența articolului 3 din prezentul regulament fac obiectul normelor care le sunt aplicabile în conformitate cu Directivele 2012/34/UE și (UE) 2016/798 și în conformitate cu actele delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul directivelor menționate.
- (2) Titularii autorizațiilor de siguranță, ai certificatelor de siguranță și ai licențelor menționate la articolul 1 alineatul (2) și, după caz, autoritatea care le emite, atunci când aceasta este diferită de autoritatea națională de siguranță pe teritoriul căreia este situată infrastructura în Uniune și de competența căreia țin stația și terminalul de trecere a frontierei Calais-Fréthun, cooperează cu autoritatea națională de siguranță respectivă și îi furnizează toate informațiile și documentele relevante.
- (3) În cazul în care informațiile sau documentele nu au fost furnizate în termenele stabilite în cererile transmise de autoritatea națională de siguranță menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia, după primirea unei notificări din partea autorității naționale de siguranță, poate adopta acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).
- (4) Titularii autorizațiilor de siguranță, ai certificatelor de siguranță și ai licențelor menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament informează fără întârziere Comisia și Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate cu privire la orice acțiuni întreprinse de alte autorități competente în domeniul siguranței, care ar putea intra în conflict cu obligațiile ce le revin în temeiul prezentului regulament, al Directivei 2012/34/UE sau al Directivei (UE) 2016/798.
- (5) Înainte de a retrage beneficiile conferite în temeiul articolului 3, Comisia informează în timp util autoritatea națională de siguranță menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, autoritatea care a emis autorizațiile de siguranță, certificatele de siguranță și licențele menționate la articolul 1 alineatul (2), precum și titularii acestor autorizații, certificate și licențe cu privire la intenția sa de a proceda la o astfel de retragere și le oferă posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.
- (6) În ceea ce privește licențele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din prezentul Regulament, în sensul alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, trimiterea la o autoritate națională de siguranță se interpretează ca trimitere la o autoritate de acordare a licențelor definită la articolul 3 punctul 15 din Directiva 2012/34/UE.

Articolul 5

Monitorizarea respectării dreptului Uniunii

(1) Autoritatea națională de siguranță menționată la articolul 4 alineatul (2) monitorizează standardele de siguranță feroviară aplicate întreprinderilor feroviare care sunt stabilite în Regatul Unit și utilizează infrastructura transfrontalieră menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (a), precum și standardele de siguranță feroviară aplicate infrastructurii transfrontaliere respective. În plus, autoritatea națională de siguranță verifică respectarea de către gestionarii de infrastructură și întreprinderile feroviare a cerințelor de siguranță stabilite în dreptul Uniunii. Atunci când este cazul, autoritatea națională de siguranță furnizează Comisiei și Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate o recomandare, adresată Comisiei, de a acționa în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

Autoritatea de acordare a licențelor menționată la articolul 4 alineatul (2) coroborat cu articolul 4 alineatul (6) din prezentul regulament monitorizează măsura în care cerințele articolelor 19-22 din Directiva 2012/34/UE continuă să fie îndeplinite în ceea ce privește întreprinderile feroviare cu licențe obținute în Regatul Unit, menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament.

(2) În cazul în care are îndoieli întemeiate legate de conformitatea cu dispozițiile relevante din dreptul Uniunii a standardelor de siguranță aplicate operării serviciilor feroviare transfrontaliere sau exploatării infrastructurii care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sau exploatării acelei părți din respectiva infrastructură care este situată în Regatul Unit, Comisia adoptă, fără întârzieri nejustificate, acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Competența de a adopta acte de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care Comisia are îndoieli întemeiate cu privire la îndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) al doilea paragraf. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).

(3) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea națională de siguranță sau autoritatea de acordare a licențelor menționată la articolul 4 alineatul (2), coroborat cu articolul 4 alineatul (6), poate solicita informații autorităților competente relevante, stabilind un termen rezonabil. Atunci când respectivele autorități competente relevante nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit sau furnizează informații incomplete, Comisia, după primirea unei notificări din partea autorității naționale de siguranță sau, după caz, a autorității de acordare a licențelor menționate la articolul 4 alineatul (2), coroborat cu articolul 4 alineatul (6), poate adopta acte de punere în aplicare pentru a retrage beneficiul conferit titularului în temeiul articolului 3. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2).

(4) Înainte de a retrage beneficiile conferite în temeiul articolului 3, Comisia informează în timp util autoritatea națională de siguranță menționată la articolul 4 alineatul (2), autoritatea care a emis autorizațiile de siguranță, certificatele de siguranță și licențele menționate la articolul 1 alineatul (2) și titularii acestor certificate, autorizații și licențe, precum și autoritatea națională de siguranță și autoritatea de acordare a licențelor din Regatul Unit, cu privire la intenția sa de a proceda la o astfel de retragere și le oferă posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere.

Articolul 6

Consultarea și cooperarea

(1) Autoritățile competente ale statului membru vizat se consultă și cooperează cu autoritățile competente ale Regatului Unit atunci când este necesar pentru a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament.

(2) La cerere, statul membru vizat furnizează Comisiei, fără întârzieri nejustificate, orice informație obținută în temeiul alineatului (1) sau orice altă informație relevantă pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 7

Comitetul

(1) Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 51 din Directiva (UE) 2016/797 și de comitetul menționat la articolul 62 din Directiva 2012/34/UE. Respectivele comitete reprezintă comitete în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 8

Intrarea în vigoare și aplicarea

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2021.
- (3) Prezentul regulament încetează să se aplice la 30 septembrie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 decembrie 2020.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D. M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

M. ROTH
